

σαν, ὅτι οὐδὲν καλὸν ἢ πατρὶς των ἡδύνατο νὰ περιμένη ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1866 πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας ἐν Ἀθήναις. Ὁ γυιὸς τῆς πλύστρας, ὡς ἐν Κρήτῃ ἀποκαλεῖται, — διότι κατὰ φήμην βεβαιουμένην, ἦν πράγματι υἱὸς πλυντρίας — οὐδεμίαν ἔφερον ἐκ τῶν ἀρετῶν ἐκείνων, αἰτίνες ἡδύνατο νὰ εὐχεστησῶσι τοῖς Κρησίν, ἱκανοποιῶσαι τὸν ἀκοίμητον αὐτὸν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἔρωτα. Μετριότης ἄσχυρος ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς διανοίας, ἀναπληροῦ θυμασιῶς τὴν ἄλλειψιν ταύτην διὰ τῆς ἐλαστικότητος τῆς συνειδήσεως, ἦτις ἐν ἀφρόνῳ δόσει παρ' αὐτῷ ἀπαντᾷ. Εἰθισμένος νὰ ἐκτελῇ τυφλῶς πάντοτε τὰς διαταγὰς τοῦ κυρίου του, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀναπτύξῃ ἐν Κρήτῃ ἰδίαν αὐτοβουλίαν· μόνον ἐν τῇ ἐπινοήσει πονηριῶν καὶ δολοπλοκιῶν ἐφάνη πρωτότυπος καὶ ἀνεξάντλητος· διότι ἐστερημένος καὶ τῆς ἐλαχίστης διοικητικῆς ἱκανότητος προσεπάθει πάντοτε νὰ διοικῇ μὲ τὰ ψέγματα.

Ἡ ὑπουλόγη καὶ ἡ ἐμπάθειά του ἐν Κρήτῃ κατήντησαν παροιμιώδη· δεσποτικῶς ἀνατραφεὶς παιδιόθεν, ὅπερ ἐστὶ δουλικῶς — διότι δεσποτισμὸς καὶ δουλεία εἰσὶ δύο πράγματα μὴ δυνάμενα ἐν τῷ πραγματικῷ κόσμῳ νὰ νοηθῶσι τὸ ἐν ἅντῳ τοῦ ἐτέρου — κύπτων πάντοτε ταπεινῶς τὸν αὐχένα πρὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει δεσποτῶν του, ἀξιοῖ τὸ αὐτὸ νὰ πράττωσι πρὸ αὐτοῦ ἐκεῖνοι, οὓς ὑπολαμβάνει κατωτέρους του, καὶ τοιούτους θεωρεῖ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ διοικουμένους. Εἶναι τοῦτο φαινόμενον ψυχολογικὸν ἄξιον βαθυτέρας μελέτης· συναισθάνεται ὁ ἄνθρωπος τὸν ἐξευτελισμὸν, ὃν ὑφίσταται καὶ ἀναζητῶν ἀποζημιῶσιν, ἀνευρίσκει ταύτην εἰς τὴν ταπεινώσιν τῶν ἄλλων πρὸ αὐτοῦ· εὐρίσκει ἐν τούτῳ ἡδονήν, ἣν ψυχὴ ἐλευθερίως ἀνατραφεῖσα οὐδέποτε θέλει δυνῆθῃ νὰ κατανοήσῃ. Ἐννοεῖται ὅτι ἐν Κρήτῃ ἡ ψυχικὴ αὐτοῦ αὐτὴ διάθεσις δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εὕρῃ πλήρῃ ἱκανοποίησιν. Καὶ δυσχερατεῖτο μὲν ἐκ τούτου ὁ πασσᾶς καὶ ἐστενοχωρεῖτο καὶ

ἐδυσανασχέτει, εὐρίσκειν ὅμως ἄλλην παραμυθίαν, ἥτις δι' αὐτὸν ἦτο πολὺ σπουδαιότερα· ἐλάβανε κατὰ μῆνα τριακοσίας (ἀριθ. 300) λίρ. χρυσᾶς στρογγυλᾶς ὀθωμανικᾶς. Ἦτο τοῦτο δι' αὐτὸν ἀρκετὸν νὰ τὸν κάμῃ νὰ λησμονήσῃ ὅλα τὰ ἄλλα.

Πράγματι, ἐξετάζοντες τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, μίαν μόνην ἀνευρίσκομεν παρ' αὐτῷ κρατοῦσαν ἰδέαν, μίαν τάσιν, μίαν ἔμφυτον κλίσιν, τὴν πρὸς τὰ γρήματα. Δύναται τις νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι, ὅτι ἂν εἶπῃ, ὅτι ἂν πράξῃ, ἐν μόνον πάντοτε ἔχει ἐλατήριον, ἓνα σκοπὸν μοναδικόν, τὴν συλλογὴν χρυσίου. Ἄρκει νὰ σᾶς εἴπωμεν, ὅτι τὸ ἐλάττωμα τοῦτο δὲν εἶναι πλέον ψυχολογικόν, ἀλλὰ φυσιολογικὸν μεταδιδόμενον κληρονομικῶς· ὅστις κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα μετέβαιεν εἰς Κρήτην θὰ ἐβλεπεν ἀπὸ τοῦ παραθύρου τοῦ Σεραγίου μίαν δροσερὰν μορφὴν πλανῶσαν διὰ τηλεσκοποῦ τὴν θρασίην τῆς ἐπὶ τὸ πέλαγος· τί συνέβαιεν; ὁ νεώτερος υἱὸς τοῦ Φωτιάδου κατεσκόπευε τὸν λεμβοῦχόν του, εἰς ὃν παρεχώρησε τὴν ιδιόκτητον λέμβον του, ἀριθμῶν πόσα ταξείδια θὰ κάμῃ, διὰ νὰ λάβῃ τὸ ἐσπέρας τὸ ἀνάλογόν του.

Ἐν Κρήτῃ ὁ κ. Φωτιάδης, ἐνῶ πρὸ παντὸς ἐφρόντιζε νὰ λαμβάνῃ τακτικώτατα τὰς 300 λίρας του κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς, προσεπάθει συγχρόνως νὰ συμβιβάσῃ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα συνετέλουν εἰς τὴν διαίτησίν του, ἐν τῇ θέσει ἐκείνῃ, ἣν τῷ ἐδημιούργησεν οὐχὶ βεβαίως ἡ ἀτομικὴ του ἀξία, ἀλλὰ τὰ αἵματα τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀγενῶς ὑβρισθέντων ἀφ' ἐνὸς καὶ ἡ δουλοφροσύνη του κατὰ δεύτερον λόγον. Ἠγωνίζετο λοιπὸν νὰ φαίνεται ὅσον ἦν δυνατόν ἀρεστὸς εἰς τὸν Σουλτάνον, νὰ ψευτογελάῃ δεύτερον τοὺς νησιώτας, καὶ τρίτον νὰ ἐξαπατᾷ τὸν ἑλληνικὸν κόσμον, φαινόμενος ὅτι ἐργάζεται ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἑλληνισμοῦ. Διότι ὡς ἄνθρωπος συνετὸς, περὶ τοῦ μέλλοντος προνοῶν καὶ βλέπων ἐξαντλούμε-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. τῆς ἀριθ. 498)

— Ὡ! ὦ! εἶπεν ὁ Βλαιρῶ, ἀναγνωρίσας τὸ γράψιμον ἐπὶ τοῦ περικάλυμματος, εἶνε τοῦ μαρκησίου Δεσποῦ. Μήπως ἔχει ἄρα γε ἀνάγκην τῶν ὑπηρεσιῶν μου; Τοῦτο δὲν μοῦ φαίνεται πολὺ πιθανόν, διότι νομίζω ὅτι ἀγαπᾷ πολὺ τὴν νεαράν του γυναῖκα. Ἄς ἴδωμεν τί μὲ θέλει;

Καὶ διαρρήξας τὸ περικάλυμμα ἤνοιξε τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἀνέγνω, ἀμέσως δὲ ἡ φυσιογνωμία του μετεβλήθη ὡς ἐκ θαύματος, τὸ μέτωπόν του ἐφιδρύνθη, ἔλαμψαν οἱ μικροὶ αὐτοῦ καὶ γαλανοὶ ὀφθαλμοί, τὰ χεῖλη του ἐμειδίασαν περιχαρῶς, ἐνῶ οἱ ρῶθινές του εὐρέως διεσπασμένοι ἐφρίμασσον ὡς τὸ ρύγχος σαρκοβόρου ζώου ὀσφρακισμένου αἵμα.

Ὁ μαρκησίου τῷ ἔγραψεν ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τῶν φίλων του, ὁ βρόνος Δεσιμαῖζ, θὰ τὸν ἐπισκέπτε-

το ἀπὸ τῆς δεκάτης μέχρι τῆς ἐνδεκάτης ὥρας, ὅπως ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ δι' ὑπόθεσιν οὐχὶ ἄμιρον σπουδαιότητος.

Ὁ Βλαιρῶ παρετήρησε τὸ ὥρολόγιόν του, ἦτο δὲ ἐνάτη καὶ ἡμίσεια ὥρα.

— Ἐντὸς μιᾶς ὥρας θὰ μάθω περὶ τίνος πρόκειται, εἶπε καθ' ἑαυτὸν, καὶ ἄς περιμείνω τὸν νέον τοῦτον πελάτην.

Καὶ ἔθηκε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μαρκησίου ἐντὸς συρταρίου, ἤρξατο δ' εἶτα πρὸς διασκέδασιν νὰ ταξιθετῇ τοὺς φακέλλους καὶ τὰ ἄλλα ἐγγράφα, τὰ φέρον μίγδην ἐπὶ τοῦ γραφείου του ἐρριμμένα. Τὴν δεκάτην ὥραν καὶ τέταρτον ἡ γραῖα ὑπρέτριά του τῷ ἀνήγγειλε τὴν ἀφιξίν τοῦ βαρόνου Δεσιμαῖζ.

— Καλὸ. εἶπεν ὁ Βλαιρῶ σοφαρῶς, ἄς ἔλθῃ ὁ κ. βαρόνος καὶ ἄφετέ μας ἡσύχως.

— Ἐὰν ὅμως ἔλθῃ κανεὶς.

— Δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ κανένα.

— Ὁ κ. βρόνος δύναται νὰ εἰσέλθῃ, εἶπε μετὰ λεπτῆς φωνῆς ἡ γραῖα.

Ὁ Βλαιρῶ βυθισμένην ἔχων τὴν κεφαλὴν ἐντὸς τῶν ὤμων καὶ κύπτων ἐπὶ τῶν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ φακέλλων ἐφαίνετο καταβεβλημένος ὑπὸ τῆς ἐργασίας. Ὁ βαρόνος εἰσῆλθεν, ἡ δὲ γραῖα ἐκλείσει τὴν θύραν.

Ὁ Βλαιρῶ ἀνέμενε νὰ φθάσῃ ὁ νέος πλοσίον του καὶ εἰς ταῦτα ἤγειρε τὴν κεφαλὴν. Τὰ βλέμματα διεσπασμένα,

νον όλονεν τὸ Κράτος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου σήμερον τρέφεται, θέλει μὲν νὰ τὰ ἔχη διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον καλὰ καὶ μὲ τοὺς Ἕλληνας, δὲν θέλει ὅμως ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐγκαταλίπη καὶ τοὺς Τούρκους, διότι βλέπει ὅτι δύναται κατὶ ἀκόμη καὶ ἀπὸ αὐτοὺς νὰ τοιμίση. Πιθανὸν νὰ ἐπετύγχανεν εἰς τοὺς σκοπούς του, ἂν εἶχεν ἄλλον λαὸν νὰ διοικήσῃ, ὀλιγώτερον τοῦ κρητικῆς εὐφυῆ καὶ τῆς εἰλικρινείας φίλον. Ἄλλ' ὁ Κρῆς ὅστις πρὸς στιγμὴν ἐπίστευσεν, ὅτι οἱ χριστιανοὶ Πασσάδες διαφέρουσι τῶν τούρκων, ταχέως ἐξῆλθε τῆς πλάνης ταύτης, κατενόησε δὲ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχη ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν τυχόντα τῆς Πύλης ὑπάλληλον διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ὀνομάζεται Γκιόρνης καὶ ὄχι Μεχμέτης. Εἶδεν ὅτι τὰ εὐτελῆ ράκη ἐλευθερίας, ἅτινα μετὰ ἀγῶνας ἀγρίους κατώρθωσε νὰ ἐκδύσῃ ἀπὸ τῶν δυναστῶν του, δὲν ἐφρουροῦντο τοσοῦτον ἀσφαλῶς, ὅσον ὑπέθετεν, ἐν ταῖς χερσὶ χριστιανοῦ διοικητοῦ. Ἀλλὰ τὰς ἐθεώρει τιμαλφεστάτας· ἐν ταύταις ἔβλεπεν οὐδὲν ἔλαττον ἢ τὸ τίμημα τῶν αἱμάτων του· διότι ἐν Κρῆτῃ ὀλίγαι εἰσὶν αἱ οἰκογένειαι αἱ μὴ εἰσνεγεκούσαι ἐν τῷ κατὰ τῆς τυραννίδος ἀγῶνι τὸ αἶμα πατρὸς ἢ βλαστοῦ θαλεροῦ ἐν τῇ μάχῃ πεσόντων, ἢ ἀσθενῶν ἄλλων πλασματῶν, θυμάτων τῆς μουσουλμανικῆς θηριωδίας. Ταχέως ὁ Κρῆς ἐν τῇ διὰ τοῦ κ. Φωτιάδου ἐκδηλουμένῃ πολιτείᾳ τῆς Πύλης διείδε τάσιν πρὸς λαθραίων ὑφαρπαγῆν τῶν δικαιωμάτων καὶ βαθμιαίαν ἐκμηδένισιν τῶν ἐλευθεριῶν του, ἐντεῦθεν δὲ πρωίμως ἐγεννήθη ἐν τῇ νήσῳ ζωηροτάτη ἀντίδρασις κατὰ τῆς καταχθονίου ταύτης τάσεως, ἀντίδρασις ἣτις ἀπέληξεν εἰς τὰ γνωστὰ ἐν Κρῆτῃ τελευταῖα συμβάντα, καὶ ἧς ἀποτέλεσμα ἦν ἡ κητάριψις τοῦ προσωπείου τοῦ Φωτιάδου πασσᾶ. Διότι, ὅσον ἂν ἦτο ἐπιτήδειος, δὲν ἠδυνήθη μέχρις ἐσχάτων νὰ παίζη διπλοῦν πρόσωπον καὶ ἐξηναγκάσθη ἐν τέλει νὰ ἐκλέξῃ μετὰ τῶν δύο μερῶν. Ἀμα περιῆλθεν εἰς τὴν ἀνάγκην ταύτην οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐδίστασε περὶ τῆς ἐκλογῆς· προὔτιμη-

σε τὸ θετικὸν τῆς σήμερον συμφέρον καὶ προσεχώρησεν εἰς τὸ τουρκικὸν μέρος. «Εἶμαι ἐσκέφθη, ἀκούοντως ἐξυπνος, ὥστε θὰ δυνηθῶ νὰ πείσω κατόπιν τοὺς Ἕλληνας, ὅτι τὸ ἔπραξα πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἑλληνισμοῦ». Εὐφρέστατα, ὅθεν, ἀνταποκριτῆς τις ἐκ Χανίων παρετήρησέ ποτε ὅτι, ἐκ τῆς ἀποκτίσεως χριστιανοῦ διοικητοῦ ἢ Κρῆτῃ οὐδὲν ἄλλο ὠφελήθη ἢ τὰ εὐρωπαϊκῆς συστήματος παράθυρα, ἅτινα ἀντικατέστησαν ἐν τῷ σεραγίῳ τὰ καθάρια τῶν γυναικωνιτῶν τῶν τούρκων προκατόχων τοῦ Φωτιάδου.

Σήμερον ὁ κ. Φωτιάδης δὲν εἶναι ἐκεῖνος, ὃν πρὸ πέντε ἐτῶν ἐγίνωσκον αἱ Ἀθηναίαι. Τὰ διαρρέυσαντα ἔτη οὐσιωδῶς μετέβαλον τὴν φωτογραφίαν του· ἡ δασεῖα καὶ μισοπολιος γενεῖας, ἦν ἀπὸ τῆς χηρείας του τρέφει, καθίστησιν αὐτὸν γεροντώτερον ἴσως ἀφ' ὅσον πράγματι εἶναι, προστίθησι δὲ εἰς τὴν φαρμακίαν αὐτοῦ φυσιογνωμίαν ἥθος ἐκφραστικώτερον. Μεθ' ὅλην ὅμως τὴν ἐπελθοῦσαν ἐξωτερικὴν μεταβολὴν, ἡ ψυχὴ του διέμεινε πάντοτε ἡ αὐτὴ. Οἱ περὶ αὐτὸν διαδίδουσιν ὅτι, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς μετὰ τρίμηνον ἐκπνεύσεως πενταετίας του ἐν Κρῆτῃ, σκοπεῖ, ἂν δὲν διορισθῇ ὑπὸ τῆς Πύλης εἰς ἄλλην θέσιν, ν' ἀποκατασταθῇ ἐνταῦθα. Δὲν θὰ μᾶς φανῇ τοῦτο διόλου παράξενον· ἡ ἀθηναϊκὴ ἀριστοκρατία θὰ κερδίσῃ ἐν ἔτι μέλος, οἱ μεσίται θὰ ἀποκτήσωσιν ἕνα ἔτι πάτριον, τὸ δὲ χρηματιστήριον θὰ εὕρῃ ἕνα ἐπὶ πλέον θερμὸν θιασώτην.

Ἰδαῖος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ ἔλευσις τοῦ ὑποστρατήγου κ. Γρίβα πολλαχῶς σχολιάζεται. Σχεδὸν ταυτίζεται μετὰ τῆς ἀνακλήσεως. Λέγε-

καὶ ἀμέσως ὁ Βλαίρ' ἔκρινε τὸν ἄνθρωπὸν του. Ὁ Λέων ἠσθάνετο ρίγος καθ' ἅπαντα τὰ μέλη, οἶνοι αἰσθανόμενος ὅτι εὕρισκετο ἔπεναντι ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου δὲν ἠδύνατο ν' ἀπορύγη τὴν ἐπίδρασιν.

— Ἰδοὺ κάθισμα, κύριε, καθίσατε, εἶπεν ὁ Βλαίρῳ. Εἶσθαι ὁ κ. βαρόνος Δε... Δε... Δε... Μὲ συγχωρεῖτε, μοὶ εἶπον τώρα τὸ ὄνομά σας, ἀλλὰ μὲ διαφεύγει τῆς μνήμης, εἶμαι τόσο βυθιστὴς ἐνὸς εἰς τὴν ἐργασίαν...

— Εἶμαι ὁ βαρόνος Δεσιμαίζ.

— Δεσιμαίζ... τὸ ὄνομά σας δὲν μοῦ εἶνε ἀγνωστον, κύριε. Εἶ; τί ὀφείλω τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκέψεώς σας; Ἐπιθυμεῖτε ν' ἀγοράσῃτε κινὲν μέγαρον ἢ νὰ πωλήσῃτε κινὲν κτήμα; ἢ χρειάζεσθε ἴσως κινὲν διευθυντῆν τῶν ὑποστατικῶν σας; Ἐάν τοιοῦτον τι συμβαίνει, ἔχω πρόχειρον ἀσφαλέστατον ἄνθρωπον.

Ὁ βαρῶνος ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

— Ἐρχομαι ἐδῶ, κ. Βλαίρῳ, διὰ μίαν ὄλωσ διαφορετικὴν ὑπόθεσιν, ἀπεκρίνατο μετὰ τρεμούσης φωνῆς, ἡ δὲ ὑπόθεσις αὕτη εἶνε λεπτὴ καὶ ὄλωσ ἐξαιρετικὴ. Τέλος πίντων ἔχω ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν σας, τῆς ἐπεμβάσεώς σας, τῆς βοήθειάς σας.

— Δὲν ἀρνοῦμαι ποτὲ τὰς συμβουλὰς μου, ἀνταπάντησεν ὁ Βλαίρῳ ὑπομειδιῶν, ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐπέμβασίν μου, δηλαδὴ ὡς πρὸς τὴν συνδρομὴν μου, τὸ πρᾶγμα διαφέρει καὶ θὰ ἴδω, ἐν.

— Δὲν ἐλάβετε κίμμιαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν μαρκήσιον Δεπρέλ ἀναγγέλλουσαν τὴν ἐπίσκεψίν μου;

— Ναι, ναι, ἔλαβον μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν κ. Δεπρέλ, ἀλλὰ ποτε; χθὲς; τὸ ἔσπερας; ἢ σήμερον τὸ πρῶτ; Τὴν ἀνέγνωσα ἀφρημένως, διότι ἤμην τόσο ἀπασχολημένος... ἐνθυμοῦμαι, ὁ κ. Δεπρέλ μὲ ἀναγγέλλει πρᾶγματι τὴν ἐπίσκεψίν σας. Γνωρίζετε λοιπὸν τὸν μαρκήσιον Δεπρέλ;

— Εἶναι οἶλος μου, καὶ ἐκεῖνος μοῦ ὠμίλητε διχσᾶς.

— Ἄ, ἔκαμα μερικά; χάριτας εἰς τὸν μαρκήσιον, δὲν σᾶς εἶπε κινὲν κακὸν περὶ ἐμοῦ; πῶς;

— Ἄπ' ἐναντίας, κ. Βλαίρῳ, ἐγὼ ἔμαθα ἀπὸ ἐκεῖνον ὅτι εἴσθε ἄνθρωπος εἰς τὸν ὅποιον μπορεῖ νὰ ἔχη κινεῖς πλήρη ἐμπιστοσύνην.

— Ἀλήθεια;

— Τὸν ἀπηλλάξατε, μοὶ εἶπεν, ἀπὸ μίαν σπουδαίαν στενωχωρίαν.

— Ἄ, αἶ, αὐτὸ μπορῶ κ' ἐγὼ νὰ κάμω ν' ἀπαλλάσω τοὺς ἄλλους ἀπὸ στενωχωρίας.

— Βέβαια, ἀφοῦ ἀσχολεῖσθε εἰς ὑποθέσεις.

— Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐπάγγελμά μου.

— Ἐπαγγέλλεσθε παντὸς εἶδους ὑποθέσεις;

— Ναι, κύριε βαρῶνος, παντὸς εἶδους ὑποθέσεις, μὲ μόνον τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν τὰς ἀναλαμβάνω, ἐκλέγω μόνον ὅσαι μοὶ συμφέρουσι. Τώρα, ἐάν ἀγαπάτε, ἄς ὀμιλήσωμεν περὶ τῆς ἰδικῆς σας.

‘αι φέρ’ εἰπεῖν ὅτι πολλὰ διαταγαὶ τοῦ ὑπουργείου ἔμεινον ἄνεκτέλεστοι καὶ ὅτι ἄλλας πάλιν γνωρίζον ἐκ τῶν προτέ-
ρων τὴν τυχὸν των, ὅτι θὰ ἐρρίπτοντο δηλαδὴ εἰς τὰ ἀρ-
χεῖα, τὰς διεβίβαζεν τὸ ὑπουργεῖον ἀπ’ εὐθείας εἰς κατώ-
τερα ὄργανα καὶ ὄχι διὰ τῆς ἱεραρχικῆς ὁδοῦ· μεγάλη δὲ
κατάχρησις τοιούτων παρατυπιῶν ἐξ ἡμφοτέρων τῶν μερῶν
ἐγένετο φαινεται διαρκουσῶν τῶν Θεσσαλικῶν ἐκλογῶν.
‘Ημεῖς θὰ λυπηθῶμεν πολὺ διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ.
Γρίβα, ἀντιπροσωπεύσαντος ἐν Θεσσαλίᾳ ἀξιοπρεπέστατα
τὴν ἑλληνικὴν δύναμιν καὶ τὸ ἑλληνικὸν στέμμα, ἰδίως παρὰ
τοῖς Τούρκοις, ὧν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἐφεύλακτε, διότι
ἀπεκατέστησε τὴν τάξιν καὶ ἐξήρανσε καὶ τὸ τελευταῖον
ἔγχοις ληστείας καὶ μπερμπαντζῆς. Βεβαίως καὶ ὁ κ. Θεοχά-
ρις θὰ συνετέλεσε πολὺ εἰς τὰς ἀναφύετας παρεξηγήσεις
μεταξὺ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς καὶ αὐτοῦ, ἐλπίζομεν δὲ
ὅτι ἡ προφορικὴ ἐξήγησις θὰ διαλύσῃ πᾶν νέφος μεταξὺ τοῦ
κ. ὑπουργοῦ καὶ αὐτοῦ.

Μία ἀπὸ τὰς εὐανθεστέρας νεαρὰς ὑπάρξεις, ἐν ἄλλοις
λευκὸν λεμονιάς, ἐν εὐώδεις γιασουμί ἐκόπη ἀσπλάγχχνως ἀπὸ
τῆς σκιάς καὶ τῆς ἀγάπης του, τοῦ πατρινοῦ καὶ τῆς χρυ-
σῆς του μητρὸς, ἡ Μάσιγγα τῆς κυρίας Εὐφροσύνης Δ. Κορο-
μηλά. Κρίμα, κρίμα, κρίμα!

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Σήμερον τὴν πρωΐαν ἀ ἐπιστάτης τῆς οἰκοδομῆς Λ. Δε-
λυγιώργη, ἀνέφερεν εἰς τὸν ὑπαστυνόμον τοῦ Β' Τμήματος
ὅτι τὴν παρελθούσαν Τρίτην, ἀπομακρυνθεὶς περὶ τὴν με-
σημβρίαν παρὰ τῆ οἰκοδομημένη οἰκίᾳ κατοικίαν του πα-
ρόντων καὶ ἐπιστρέψας εὗρε τὴν κασέλαν του παραβιασμένην
καὶ τοῦ εἶχον ἀφαιρέσει ἐξ αὐτῆς μίαν συναλλαγματικὴν
καὶ 4 1)2 λίρας. Ὁ ὑπαστυνόμος συνέλαβε ὑποπτόν τινα
καὶ ἐνεργεῖ ἀνακρίσει.

— Χθὲς τὴν 11 1)2 τῆς ἐσπέρας δύο δικαστικοὶ καθή-
μενοι καὶ συνομιλοῦντες κατ' ἰδίαν ἐξώθεν τῆς τραπέζης τοῦ
ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καφενεῖου Γιαννοπούλου,
ἐξαίφνης ἤρσαν πρὸς ἀλλήλους, καὶ ὁ εἰς τούτων ἐκτύπησε
τὸν ἕτερον διὰ τοῦ μεταστουνοῦ του, καὶ ἐτραυμάτισεν αὐ-
τὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν.

— Πολίτης τις ἐκόμισε σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὴν δι-
εὐθύνσιν τῆς ἀστυνομίας ἐνθα καὶ ὑπάρχει ἐν πλεκτόν μάλ-
λινον σάλιον.

— Ἀπὸ τῆς 25 Μαΐου μέχρι τῆς 28 ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν
τοῦ ἀστ. βοηθοῦ τοῦ ΤΣ' Τμήματος Γ. Σόντζωφ, ἐδηλητη-
ριάσθησαν 50 κύνες.

Ἀπὸ τῆς 18 Μαΐου μέχρι τῆς 3 Ἰουνίου ὑπὸ τὴν ἐπο-
πτεῖαν τοῦ ἀστ. βοηθοῦ τοῦ Ε' Τμήματος 47 κύνες δηλη-
τηριάσθησαν.

— Ἀπὸ τῆς 3 Ἰουνίου μέχρι τῆς 6 Ἰουνίου ἐδηλητηριά-
σθησαν 22 κύνες ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ βοηθοῦ τοῦ Γ' τμή-
ματος Μπαλτούρη. Ἐν ὅλῳ δὲ μέχρι τοῦδε 129 κύνες.

— Χθὲς περὶ τὴν 8ην μ. μ. ὥρην, ἐνθ' ὃ ἐξ Ἀραχώθης
τῆς Λειβαδείας χωρικός Γεώργ. Τσιγγέλης διευθύνετο τὴν ὁδὸν
Ζέας ἐν Πειραιεῖ, δύο ἀγνωστοὶ τῷ ἀφῆρσαν διὰ τῆς γνω-
στῆς τέχνης τοῦ πορτοφολίου δρ. 175. Ὁ ἀρμόδιος ὑπαστυ-
νόμος καταγίνεται εἰς τὴν σύλληψιν τῶν λωποδυτῶν τούτων.
Ὁ ἄστυν. κλητὴρ τοῦ ΣΤ' τμήματος, σταθμάρχης τοῦ Ἀερίο-
φωτος, περιπολῶν τὴν νύκτα καὶ ἰδὼν τρεῖς νέους εἰσελθόντας
εἰς τι χαμαιτυπείον καὶ διακρίνας τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ
τὰ γνωρίσματα μετὰ τῶν ὁποίων παρίσταντο οἱ ἠρτεύσαν-
τες τὸν χωρικὸν συνέλαβε αὐτοὺς καὶ ἤγαγε εἰς τὸ ΣΤ' τμή-
μα. Ὁ δὲ ὑπαστυνόμος ἐνεργήσας ἐπιτηδεῖαν ἀνάκρισιν ἐπει-
σεν αὐτοὺς νὰ ὁμολογήσῃσι τὴν πράξιν των καὶ ν' ἀποδώσω-
σι μέρος τῶν κλοπιμαίων χρημάτων. Τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰσὶ
Δημ. Ἀνδρικόπουλος ἢ Κοκκάλας, ἐξ Ἄργους, ὁ Ἰωάννης
Μαλτέζος ἢ Ἀράπης ἐκ Σύρου καὶ Νικόλ. Ἰωάννου ἢ Κουτσὸς
ἐκ Ναυπλίου, πάντες γνωστοὶ λωποδύται.

— Ἐννοεῖτε, κύριε Βλαϊρώ, ὅτι ἐὰν οὕτως ἢ ἄλλως δὲν
μου παράγῃτε τὴν συνδρομὴν σας, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θὰ
σᾶς εἶπω δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ ποτέ.

— Δὲν ξέρετε λοιπὸν ὅτι δύνασθε νὰ ἔχητε πλήρη ἐμ-
πιστοσύνην εἰς ἐμέ; Ἐδῶ, κύριε, εἰσθε σὰν νὰ ποῦμε εἶδος
πνευματικοῦ.

— ὦ! μὴ σᾶς κακοφανῇ ὅτι...

— Θέλετε νὰ λάβητε μέτρα τινὰ; Ποσῶς, διότι ἡ πε-
ρίσκεψις εἶναι μήτηρ τῆς ἀσφαλείας. Ἀλλὰ δύνασθε νὰ ὁ-
μιλήσῃτε ἀφῶς, καθόσον εἴμεθα μόνον καὶ κάνεις ἄλλος
δὲν δύναται νὰ σᾶς ἀκούσῃ.

— Τῆ ἀληθείᾳ, ἐψέλλισεν ὁ νέος, στενοχωριῦμαι πῶς νὰ
σᾶς εἶπω...

— ὦ! ὦ! διενόηθη ὁ Βλαϊρώ, τὸ πρᾶγμα εἶναι σοβα-
ρὸν, λοιπὸν καλῆ εἶναι ἡ ὑπόθεσις.

Καὶ ἀτενῶς προβλέπων τὸν βαρόνον.

— Ἐγὼ, εἶπε, διαπραγματεύομαι τὰς ὑποθέσεις χωρὶς
στρεφοδικίας καὶ δυσκολίας καὶ ἀγαπῶ τοὺς ἄλλους εἰλι-
κρινῶς. Διὰ τί ἤλθατε ἐδῶ; διότι ἔχετε τὴν ἀνάγκην μου.
Καὶ ὅμως, ἐὰν φοβεῖσθέ τι, ἐὰν δὲν ἔχετε ἐμπιστοσύνην, δὲν
μοι εἶπατε ἀκόμη τίποτε καὶ δύνασθε ν' ἀποσυρθῆτε.

— Ἀλλὰ δὲν φοβοῦμαι τίποτε καὶ ἔχω πλήρη ἐμπιστο-
σύνην, ἀνέκραξεν ὁ βαρόνος οὐ τὸ βλέμμα ἐλαμψεν ἄγριως.

— Ὅμιλήσατε λοιπὸν τότε, ἀλλὰ χωρὶς περιστροφῶν,

χωρὶς ὑπεφυγῶν καὶ ἀποσιωπῆσεων, ὁμιλήσατε ἐλεύθερα.
Τώρα, κ. βαρόνε, ἔλα, σᾶς ἀκούω.

— Πρέπει νὰ μάθετε πρῶτον ὅτι ἡ μήτηρ μου, συζευ-
χθεῖσα εἰς δεύτερον γάμον τὸν βαρόνον Δεσιμαίτζ, τὸν πα-
τέρα μου, εἶχεν υἱὸν ἀπὸ τῶν πρῶτον ἀνδρα τῆς: ὁ υἱὸς οὗ-
τος, ὁ ἀδελφός μου, πῆγε νέος ἔτι εἰς Βαταύϊαν ὅπου ἀπέ-
κτησε περιουσίαν, ἐπανῆλθε δ' ἐφέτος εἰς Γαλλίαν κατὰ
Ἰουνίον ὅπου ἐγκατασταθῆ ἐν αὐτῇ ἀλλ' ἠναγκάσθη ἐξ
ἀπροόπτου γεγονότος, τοῦ θανάτου συγγενοῦς καὶ συνεταί-
ρου του, νὰ μεταβῇ εἰς Μαλαισίαν, καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσε τὰς
ἐργασίας του, ἀνεχώρησεν ἐπὶ ἐμπορικοῦ πλοίου τῆς Χά-
βρης ἐπανερχόμενος εἰς Γαλλίαν· ἀλλὰ τὸ πλοῖον τοῦτο ἐ-
ναυάγησε καὶ ὁ ἀδελφός μου ἐπίνγη.

— Ἄ! εἶπεν ὁ Βλαϊρώ.

— Πρὶν ἢ ἀναχωρήσῃ, με κατέστησε πληρεξούσιον νὰ
διευθύνω τὴν περιουσίαν του, ἥτις συνίσταται ἅπασα εἰς
χρήματα καὶ εἰς ἀξίας τῶν φέροντι, τὰς ὁποίας εἶχα ἀγο-
ράσει.

— Εἰς πόσα ἀνέρχεται ἡ περιουσία αὐτῆ;

— Σχεδὸν εἰς δύο ἑκατομμύρια, ἀπεκρίθη ὁ Λέων, ἀπο-
φυγῶν νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν.

— Πολὺ ὠραία περιουσία, κ. βαρόνε, τὰ δύο αὐτὰ ἑκα-
τομμύρια προστιθέμενα εἰς τὴν ἰδικὴν σας περιουσίαν σᾶς
κάνουν παραπολὺ μεγάλον.

(Ἀκολουθεῖ)